

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

(Ψυχοσάββατον)

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων,
Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

* * * * *

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ
πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία
ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ
ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε

σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζωὰ μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν [καὶ τὰ Πρὸς Κύριον] εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους 5', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ τοῦ τυχόντος ἤχου γ', καὶ τοῦ Τριωδίου Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν γ'.

Ἦχος Πα. ς

N Πα
ε ε Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε Δ

ει σα α α κουου σο ον μου ει σα κου σο ο ον μου

Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος

σε ε ει σα α α κουου σο ον μου προσχεστη φω νη η η

η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε

κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ει σα κουσονμου Κυ υ υ

υ ρι ι ι ι ε

Κ^{Πα} α τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ χη η

μου ως θυ μι ι α α μα α ε νω ω ω πι

ο ο ο ον σου ε επαρ σι ις των χει ρω ω ων μου

θυ σι α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη η η ει

σα κουσονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Θ^{Πα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και

θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Μ^{Πα} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι ασ του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι αις

Σ^{Πα} υν αν θρωποιςερ γα ζο με νοιστην α νο μι ι αν
και ου μη συνδυ α α σω με τα των ε κλεκτων αυτων

Π^{Πα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε λαιον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τωτην κε
φα λη ην μϛ

Ο^{Πα} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των

Α^{Πα} κουσονται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ
πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο^{Πα} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλμοι
οι μου ^{Δι} ε πι σοι ηλ πι σα ^{Πα} μη αν τα νε λησ την ψυ χη ην
μου

Φ^{Πα} υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο

μι αν

Π^Μ ε σου ουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν πα

ρε ελ θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε^{Πα} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γ γε λω

Ε^{Πα} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε εγνωστας τρι βους μου

Ε^{Πα} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

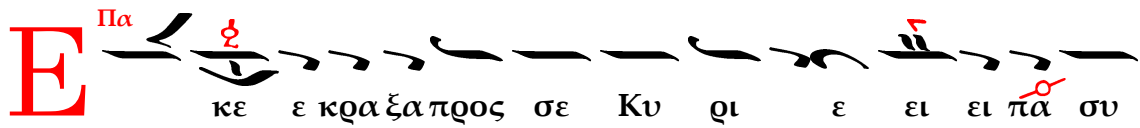
ψαν πα γι δα μοι

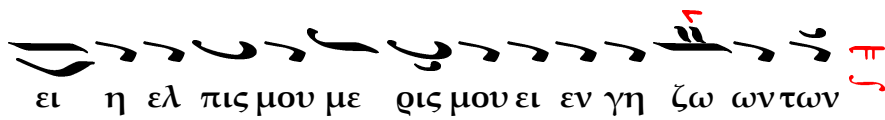
Κ^{Πα} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε

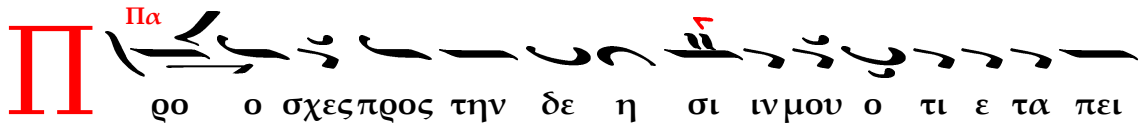
βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

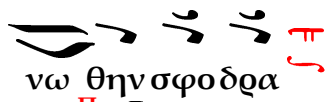
Α^{Πα} πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ

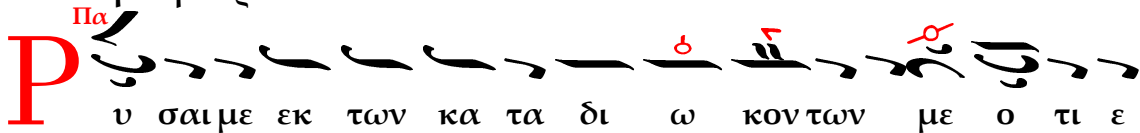
ζη τω ων την ψυ χη ην μου

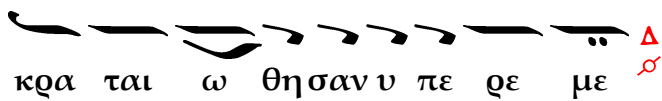
Ε^{Πα}
κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

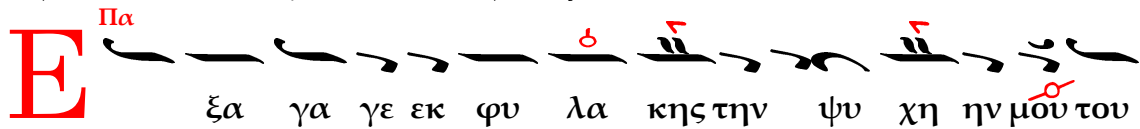

ει η ελ πισμου με ρισμου ει εν γη ζω ωντων

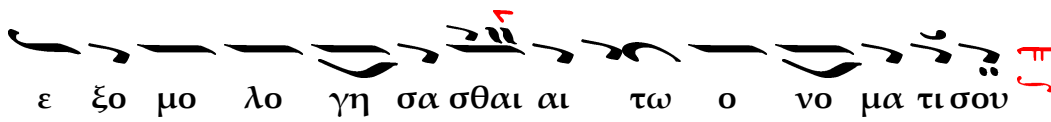
Π^{Πα}
ρο ο σχες προς την δε η σι ινμου ο τι ε τα πει

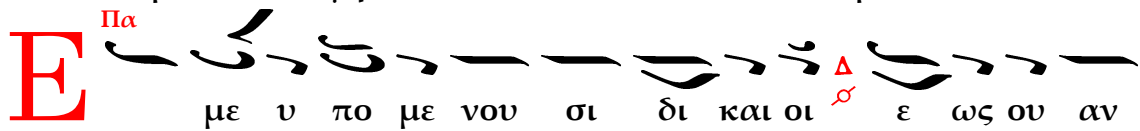

νω θην σφοδρα

Ρ^{Πα}
υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο τι ε

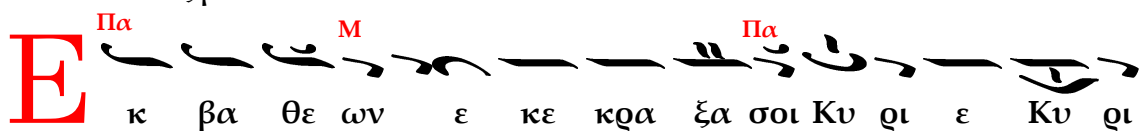

κρα ται ω θησαν υ πε ρε με

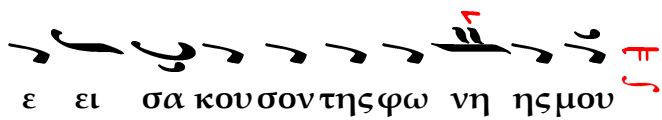
Ε^{Πα}
ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του

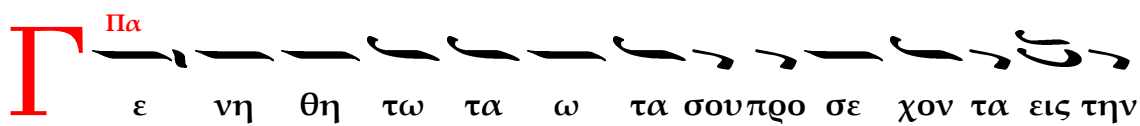

ε ξο μο λο γη σα θαι αι τω ο νο μα τισου

Ε^{Πα}
με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

τα ποδωσμοι

Ε^{Πα} ^Μ
κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα κου σον της φω νη ης μου

Γ^{Πα}
ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την

φω νη ντης δε η σε ω ωσμου

Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ

ᾠχος Δι-θ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατήρησης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται;

ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

Ο ι μαρ τυ ρη σαν τες δι α σε Χρι στε πολ λας

βα σα α α νους υ πε μει ναν πρε σβει αις Κυ ρι ε

και ευ χαις αυ των παν τας η μα ας δι α φυ λα α

ξο ον

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἠλ πι σεν η ψυ

χη μου ε πι τον Κυ ρι ον

Ο ι α θλο φο ροι Μαρ τυ ρες και ου ρα νο πο

λι ι ται ε πι γης α θλη σαν τες πολ λας βα σα α

νους υ πε μει ναν και τε λει ον α πε λα βον τον στε φα

νον εν ου ρα νοι οις ι να πρε σβευ ω σιν υ πε ρ των

ψυ χων η ημων

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι

ον ^Δ
Ο^Μ ^{Δι}
 Σταυ ρος σου Κυ ρι ε τοις Μαρ τυ σι γε γο νεν
 ο ο ο πλον α ητ τητον ε βλεπον γαρ τον προ κει με
 νον θα να τον και προ βλε ποντες την μελ λου σαν ζω ην
 τη ελ πι δι τη εις σε ε νε δυ να μν το ^ε αυ
 των ταις πα ρα κλη σεσιν ε λε η σον η μας ^ε

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου

Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράσεισος. Ἦχος ^Λπλ Νη ρ

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραήλ

εκ πα σων των ^Δ
^ε

α νο ο μι ων αυ τσ ^ν
^ε

Των απ αι ω νος ση μερον νε κρων α παντων κατ
^ε

ο νο μα ^ε με τα πι στεως ζη σαν των ευ σε βως ^ν μνημην
^ε

τε λων τες οι πι στοι ^Δ τον Σω τη ρα και Κυ ρι ον ^ε α
^ε

νυ μνη σω μεν αι τδν τες εκ τε νως ^ν τδ τδς εν ω ω
^ε

ρα της κρι σε ως ^Δ α πο λο γι αν α γα θην ^Δ δσ ναι
^ε

αυ τω ω τω Θε ω ημων ^Δ τω πα σαν κρι νον τι
^ε

την γην^ν της δε ξίας αυτ^ς ἔπαρστας εως τυ
χον τας εν χα^αρα εν με^αρι δι^ι Δικαιαιων^ν
και εν Αγιων κληρον φω^ατει νω^α και αξι
ως γε νε^εεσθαι της ἔρα^α νι^ι ἔβασιλει^α αυτ^ς

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν,^α

παντες οι λαοι^{οι}

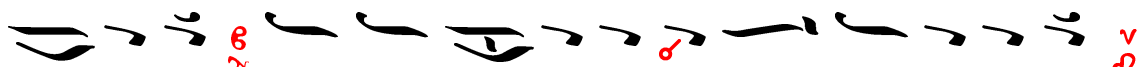
Οτω οικειω^αι μα^ατι σω^ατηρ βο^ατ^ς εκ^απρι
α^αμενος και θα^ανατω^ασθα^ανα^ατ^ς τ^ς επικ^αθ^ς εκ
λυ^ατρω^ασα^αμενος η^αμα^ας και ζω^αην την αι^αωνι^αον
πα^αρα^ασχων τη^α ανα^αστα^ασει^α σ^ςη^αμιν^α παν^ατας ανα^α
παν^ασον Κυ^αρι^αε^ατ^ς κοι^αμη^αθεν^ατας ευ^ασε^αβως η^α εν
ε^αρη^αη^αμοι^ας η^απο^αλε^ασιν η^α εν^αθα^αλα^ασση^α Η^α εν
γη^α η^α εν^απαν^ατι^α το^α ο^απω^αβα^ασι^αλεις^α τε^α ι^αε
ρεις^α αρχι^αε^αρεις^α μονα^αστας και αι^αμι^αγα^αα^αδας
εν^αη^αλι^ακι^αα^απα^αση^απα^αγγε^ανει^α και αξι
ω^ασον αυ^ατ^ς της ἔρα^α νι^ι ἔβασιλει^α α^ασ^ς

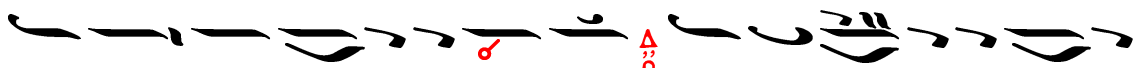
Στίχ. 5. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου

με ε νει εις τον αι ω να

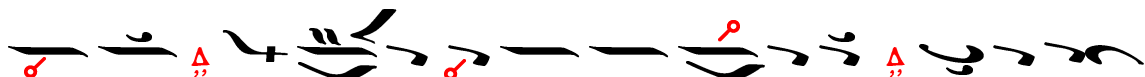
Tη εκ νε κρων ε γερ σει σθ Χρι στε υ κε τι ο

θα να τος κυ ρι ευ ει των θα νων των ευ σε βως

δι ο αι τσ μενεκ τε νως τς σς δσ λς α να παυ

σον εν αυ λαις σσ και εν κολ ποις Α βρα αμ τς εξ

Α δα αμ με χρι ση με ρον λα τρευ σαν τας σοι κα

θα ρως πα τε ρας και α δελ φς η μων φι λς ο

μσ και συγγενεις α παντα αν θρω πο ον τα τσ βι υ

λει τσ ρη σαν τα πι στως και προς σε με ε τα στα α

αν τα πολυ ει δως και πολυ τρο πως ο Θε

ος και α ξι ω σον τσ υ τς της υ ρα νι υ Βα

σι λει α ας σσ

Ἦχος Νη ρ

Δο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Η^{Νη} ρη νω και ο ο δυ ρο ο μαι ο ταν εν νο
 η σω τον θα α α α να α α α τον και ι δω εν
 τοις τα αφοις κει ει με ε νην την κατ ει κο ο να
 α θε ε ου πλα σθει σαν η μι ιν ω ω ραι ο
 ο ο τη η η η τα α α μορ φο ον α δο ο
 ξον μη η ε ε ε χου σα α αν ει ει ει ει δος
 ω του θαυ μα α τος τι ι το πε ε ρι η η μας του
 το γε γο νε μυ στη η η η ρι ι ι ι ον πω ως
 πα ρε δο ο ο θη η η μεν τη φθο ο ρα πω ως συ
 νε ζε ευχ θη μεν τω ω θα να α α α τω
 ο ο ον τως θε ε ου προ στα α ξει ως γε ε
 ε γρα α α απαι του πα α ρε χον το ος τοις
 με τα στα α σιτην α να α α πα α α αυ σιν

Και νυν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πάσχα

Κ^{Πα} αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω

Πα
ωνάστων αι ω ω νων α α α μην

Τις μη μα κα ρι σει σε Πα να γι α α α Πα α

ρθε ε ε νε τις μη α νυ υ μνη σει ει σου τον α λο

ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο κον ο γαρ α χρο

νωσ εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ος μο ο νο γε ε

νης ο αυ τος εκ σου ου της α α α γνη η ης προ ο

η ηλ θεν α φρα α α στως σα αρ κω ω ω θεις φυ

σει Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρχων και φυ σει γε

νο ο με ε νος α ανθρωω ω ποσ δι ι η η η

η μας ουκ εις δυ α α δα α προ σω ω ω ω πων

τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι ι

φυ υ σε ε ων α συγ χυ υ τως γνω ω ω ρι ζο

ο με ε ε ε νος αυ τον ι ι κε τε ευ ε σε μνη

πα αμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε ε λε η

θη η η η η η ναι τας ψυ χα α ας η η η η

μω ω ω ω

Ἄνευ εισόδου.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῶμα·
Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου,
μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *
ιδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον
Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Προκειμένου, ψάλλομεν·

Ἦχος πλ' Β Γα ρ

A λλη λσ ι α A λλη λσ ι α A λλη η λσ

ι α ρ

Στίχ. α'. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε· (Ψαλμ.
ξδ' 5)

A λλη λσ ι α A λλη λσ ι α A λλη η λσ

ι α ρ

Στίχ. β'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. (Ψαλμ.
ρλδ' 13)

A λλη λσ ι α A λλη λσ ι α A λλη η λσ

ι ι α α α α ρ

Εἶτα εὐθὺς ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξαμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ
σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά.

Τὸ ὑπολειφθὲν Μαρτυρικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ τὰ β' Νεκρώσιμα τοῦ Ἦχου, ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος Δι-θ.

Ο^{Δι} ι Μαρ τυ ρες σου Κυ ρι ε ουκ ηρ νη σαν το σε
ουκ α πε στησαν α πο των εν το λων σου ταις αυ
των πρε σβειει ει αις ε λε η σον η μας

Νεκρώσιμον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ^Δ εν α γα θοις αυ λι σθη σο νται ^Δ

Ε τι ι μη σας ει κο νι σθ το των χει ρων σθ
Σω τερ πλαστρημα ζω γρα φη σας εν υ λι κη μορ
φητης νο ε ρας ς σι ας το Ο μοι ω μα ης και κοινω
νον με κα τεστησας θε ε με νος των ε πι γης
κα ταρ χειν με τω αυ τε ξσ σι ω Λο γε δι ο
Σω τερ τς δσ λς σθ εν χω ω ρα ζων των εν σκη ναις Δι
και αι ων α να πα αυ σον

Ἔτερον.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω ^Δ και προ σε λα βε Κυ ρι

^Δ
ε

I να μοι το α ξι ω μα της των λοι πων ζω ης δι ι

α κρινηται ^ε κη πονεν τη Ε δεμ παν τοι οισ ω ρα ι

σμενον φυ τοις ε φυ τευ σας λυ πης και με ρι μνης ε λευθε

ρον ^ε με το χον θει ασ ζω ης ι σαγ γε λον ε πι γης

μι κτο ον με τα ξας ^ε δι ο ο Σω τερ τας οδ λας σα

εν Χω ρα ζων των εν σκη ναις Δι και ων α να πα αυ

^ε
σον

Ἦχος Πα

Δ ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω ^Δ και

Α γι ω Πνευ μα α α τι ^Π

A ^{Πα} ρ χη μοι και υ πο στα α σις ^Δ ^{Πα} το πλα στου ρ γον σου

γε ε γο ο ο νε προ ο στα α α α γμα ^Π βου λη

θεις γαρ εξ α ο ρα του ου τε ^Δ ^{Πα} και ο ρα της με ζω

ον συμ πη η ξαι φυ υ σε ε ε ως γη θεν μου το
 σω ω μα δι ι ε ε πλα α α α σας δε δω κας
 δε μοι ψυ υ χην τη θει ει α α σου και ζω ω ο
 ο ποι ω ω εμ πνεε ε ευ σει δι ο Σω τηρ του
 ους δου λου ους σου εν χω ω ω ρα α ζω ω ω ν των
 εν σκη ναις δι και ω ω ν α να α α πα α α αυ
 σον

Ἦχος Κε-θ

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α μην

Πρε σβει αις τη ης τε κς ης σε Χρι στε και των Μαρ
 τυ ρων οσ Α πο στο ο λων Προ φη των Ι ε ρα ρ
 χων Ο σι ων και Δι και αι ων και παν των
 των Α γι ι ων τς κοι μη θεν τας δε λς σ α
 να παυ σο ο ον

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὁδῆ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν

εἰρήνη· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

* * *

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΚΑΝΩΝ

Καὶ εὐθὺς φάλλομεν τὸν παρόντα Νεκρώσιμον Κανόνα, οὗ ἡ
ἀκροστιχίς·

Ἐκτον προσαυδῶ τοῖς ἀπελθοῦσιν μέλος.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ῥδὴ α΄.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας. Ἦχος Δι-θ.

Π ρε σβει αῖς των μαρ τυ ρων σθ Χρι στε ο Θε ος

α να παυσον τας ψυ χας των δσ λων σθ

Ε ν ὄ ρα νι οῖς θα λαμοῖς δι η νε κως οἰ

γεν ναι οἰ Μαρ τυ ρες δυ σω πσ σι σε Χρι στε ρς

εκ γης με τε στη σας πι στῆς αι ω νι ων α γα θων τυ

χειν α ξι ω ω σον

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοῖς αυ λι σθη σον

ται

Κ α τα κο σμη σας τα παν τα ζω ον μι κτον με

σον μεν τον αν θρω πον τα πει νο τη τος ο μθ

και με γε θως επλασας ^ε δι ο ταςτων δε λων σε ψυ χας

Σω τερ α να πα αυσον ^ε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^Δ

Τ ς Πα ρα δει σε πο λι την και γε ωρ γον ^Δ κατ

αρ χας με Ε τα ξας ^Δ πα ρα βα ντα δε την σην ^Δ

ε ντο λην ε ξω ρισας ^ε δι ο ταςτων δε λων σε ψυ χας

Σω τερ α να πα αυσον ^ε

Θεοτοχίον.

Κ αι νυν και α ει ^Δ και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην ^Δ

Ο εκ πλευ ρας δι α πλασας Ευ ασ το πριν ^Δ την

η μων προ μη το ρα ^Δ εξ α χρα ντς σα γασ τρος ^Δ σαρ

κα πε ε ρι βαλ λε ται ^ε δι ης τς θα να τς την ι σχυν Α

γνη δι ε λυ υ σεν ^ε

Ῥδὴ γ'.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος. Ἦχος π̄ ^Δ Δι-θ.

Π ρε σβει αις των μαρ τυ ρων σε ^Δ Χρι στε ο Θε ος

α να παυσον τας ψυχας των δουλων σου

Νομιμως ηθλησαν οι σοι Μαρτυρες ζωο

δοτα και στεφανωτης νικησας κοσμηθεντες πα

ρα σου τοις μετιστασιπισταις αιωνιανλυτρον

σιν βραβευσισι

Αι ψυχαι αυτων εν αγαθοις αυλισθησονται

ται

Παιδευσας προτερον πολλοις τερασι και ση

μειοις εμε τον πλανηθεεντα επεσχατων

σε αυτον κενωσας ως συμπαθης και ζητησας ευρες

και διεσωσας

Δοξα Πατρι και Υιου και Αγιω Πνευματι

Ρεοτων αστα τον φθοραν της προς σε δια

βαντας εν σκηναις αιωνιαις κατοικειν χαρμο

νικως αξιωσον Αγαθε δι και ωσας πιστειτε

και χαριιτι

Θεοτοκίον.

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ουκ εστιν α μεμπτος ως συ πανα γνε Θε ο

μη τορ μο νη γαρ εξ αι ω ω νος τον Θε ον τον α

ληθη συ νε λαβες εν γαστρι τα θα να τα λυ σα ντα

την δυ να α μιν

Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρα τῆς ὁμολογίας σου.

Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς.

Εἶτα Καθίσματα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος σκιά καὶ ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενής, ὡς εἶπεν ἡ Γραφή· ὅτε τὸν κόσμον κερδήσωμεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκήσωμεν, ὅπου ὁμοῦ βασιλεῖς καὶ πτωχοί· διὸ Χριστέ ὁ Θεός, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκαταλίπης με· ἀνθρωπίνη προστασία μὴ καταπιστεύσης με· ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Ῥδὴ δ΄.

Χριστός μου δύναμις. Ἦχος πλ. β΄. Δι-θ.

Πρε σβει αις των μαρ τυ ρων σε Χρι στε ο Θε ος

α να παυσον τας ψυ χας των δε λων σε

Σοφίας μείζονος δεικνύων γνώρισμα και της
περιτάδωρα πολυτέλεις Δεσποταχρηστο
τητος τας των Μαρτυρων χορειας τοις Αγγελιοις
συνηριθμησας

Αιψυχαι αυτων εν αγαθοις αυλισθησονται

Αφραστει δοξης σου τυχειν αξιωσον τες προς
σε μετastαντας εν θαλασσει των ευφραινομε
νων εστιν ηκατοικια και φωνη καθαρας
αγαλλιασεως

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Υμνους προσδεξαι τοθειον κρατος σου εκ
γης προσελαβεν αφωτος τες εργαζομε
νος της αμαρτιας τηναχλυν εκκαθαιρων Πο
λυελεεε

Θεοτοχίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

Δ ο χει ον αχραντον να ον πα να μω μον κι βω

τον πα να γι αν παρ θε νι κον το πον α γι α

σμα τος σε καλ λο νην τσ Ι α κω β ο Δε σπο της

ε ξε λε ξα α το

Ῥδῆ ε΄.

Τῷ θείῳ φέγγει σου. Ἦχος Βου

Π ρε σβει αις των μαρ τυ ρων σσ Χρι στε ο Θε ος

α να παυσον τας ψυ χας των δαλων σσ

Ω ς ο λο καρπω σις ι ε ρα και ως α

παρ χη της ανθρω πι νης οι Μαρ τυ ρες φυ σε ως τω δε

δο ξα σμε νω προσα νε χθεντες Θε ω η μιν την σω

τη ρι αν α ει βρα βεν ς ς σι

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον

ται

Tης ἑρανιῆς διαγωγῆς της διανο-
μῆς των χαρισμάτων αξίωσον Δεσποτά-
της προκομῆς θεντασπιστῶν οικετασσπαρεχωντωνπται
σματωντην απολυτρωωσιν

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Oμνος φυσει ζωοποιος τοτης αγα-
θητος ονωσ ανεξιχνια στον πελαγος
λειωθεντασ της βασιλειας της σης
αξίωσον
Οικτιρμονμο νεαθαναατε

Θεοτοχίον.

Kαι νυν και αι και εις τας αιωνων αι
ωνων αμην

Iσχυς και υμνησις ο εκσ Δεσποινα τῆ
κοσμηγεννηθεις και σωτηρια εγενετο τοις α-
πολυμενοις εκ των τῶν αδελπων
ομνος
τῶν πιστεισε μακαριζοντας

Ῥδὴ σ'.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν. Ἦχος

Π ρε σβει αἰς τῶν μαρ τυ ρῶν σ' Χρι στε ο Θε ος

α να παυσον τας ψυ χας τῶν δ' λῶν σ'

Σ ταυ ρῶ προ ση λ' με νος τῶν Μαρ τυ ρῶν τ'ς χο

ρ'ς προς σε αυ τον συ νη γα γες μι μ' με ν'ς το

πα θος σ' **Α** γα θε δι ο σ' δε ο με θα τ'ς προς

σε ε με τα σταντας δι α να πα αυσον

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον

ται

Α φρα στω τη δο ξη σ' ο ταν ελ θης φο βε ρος

 κρι ναι τον κο σμον α παντα εν νε φε λαις ευ δο κη

 σον Λυ τρω τα φαι δρω σ' υ πα ντη σαι σοι ς εκ

γη ης προ σε λα β' πι στ'ς δ' λ' ς σ'

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Π η γη ζω ης πε φυ κας εν αν δρει α θε ἴ κη

πε πε δη με νος Δε σποτα ο ε ξα γων τος δε λος
ος τος προς σε πι στως εκ δη μη σαν τας εν τρου
φη η Πα ρα δει σκ κα τα σκηνω ω σον
Θεοτοχίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τος αι ω νας των αι
ωνων α μην

Ε ις γην α πε στρα φη μεν πα ρα βα ντες τος Θε ο
την ε ντο λην την εν θε ον δι α σκ δε Πα ρθ θε νε
προς ο ρα νον εκ γης α νυ ψω θη μεν την φθο
ρα αν τος θα να τος εκ τι να ξαντες

Ὁ εἰρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑφουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῶ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεύς.

Τὸ Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν, τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ὠδὴν, τό, Ἀλληλούϊα.

Ῥδὴ ζ.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον. Ἦχος Δι-θ.

Π ρε σβει αἰς τῶν μαρ τυ ρῶν σᾶ Χρι στε ο Θε ος

α να παυσον τας ψυ χας τῶν δὲ λῶν σᾶ

Λ υ τρω θεν τες τῶ σω αι μα τι οι Μαρ τυ ρες της

πρω της παρα βα σε ε ως ρα ντι σθεντες δε τῶ ι δι

ω αι μα τι την σην σα φως ει κο νι ζ σισφαγην

ευ λο γη τος ει ο Θε ος ο των Πα τε ρων ημων

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον

ται

Θ ρα συ νο με νον τον θα να τον ε νε κρωσας Λο

γε ζω αρ χι κω τα α τε τῶ εν πι στει δε κοι μη θεν

τας προσ δε ξαι τα νυν υ μνῶ ντας και λε γον τας Χρι

στε ευ λο γη τος ει ο Θε ος ο των Πα τε ρων η

μων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ο ψυ χω σας με τον ανθρωπον φυ ση μα τι ^Δ θει
ω θε αρ χι κω τα α τε ^ε τς με τα σταντας ^Δ Βα σι λει
ας Δε σπο τα της σης ^Δ α ξι ω σον ψαλ λειν σοι Σω
τηρ ^Δ ευ λο γη τος ει ο Θε ος ο των Πα τε ρων η
μων ^ε

Θεοτοκίον.

Κ αι νυν και α ει ^Δ και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α μην ^Δ
Υ περ τε ρα πα σης φυ σε ως Πα να μω με ^Δ γε
γονας συλ λα βς σα Θε ον ^ε τον συν τρι ψα ντα ^Δ τς θα να
τς πυ λας και μοχ λς ^Δ συν θλα σαντα ο θενσε Α γνη ^Δ
υ μνο λο γς μενοι πι στοι ως Θε ο μη το ο ρα ^ε

Ῥδὴ ἡ.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις. Ἦχος π̄ ^ε Δι-θ

Π ρε σβει αις των μαρ τυ ρων σς ^Δ Χρι στε ο Θε ος
α να παυσον ^Δ τας ψυ χας των δσ λων σς ^Δ
Σ τα θε ρως τς α γω νας ε πι ι δει ξα με νοι ^ε

τω της νικηστεφάνω κατεεκοσμηθητε ⁶ Μαρτυ

ρες Χριστάθλοφοροι κραυγαζοντες σευπερου

ψα ⁶ ₂₂ 8 μενεις παντας τς αιωνας

A ι ψυχαι αυτων εν αγαθοις αυλισθησον

ται ^Δ ₂₂

I ερωσ τς τον βιον απολιποντας πιστς και

προς σε τον δεσποτην μετααχωρησαντας ⁶ δεξαιπρο

σηνωσαναπαυωνως ευσπλαγχνος σευπερου

ψα ⁶ ₂₂ 8 ντας Χριστεεις τς αιωνας

Δ οξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι ^Δ ₂₂

N υν εν γη των πραεων παντας αυλιζεσθαι ⁶ ₂₂

τς προκειμημενης σωτερ ευδοκησον ⁶ ₂₂ πιστει

τηεις σεδικαιωσας και χαριτισευπερου

ψα ⁶ ₂₂ 8 νταςεις παντας τς αιωνας

Θεοτοχίον.

K αι νυν και αι ^Δ ₂₂ καιεις τς αιωνων αι

ω νων α μην ^Δ

Μ α κα ρι ζω μεν παν τες σε Παμ μα κα ρι στε ^ε

την τον Λο γον τον ο ντως ο ντα μα κα ρι ον ^ε σαρ κα

δι η μας γε γο νο τα γεν νη σα σαν ον υ πε ρυ

ψα ς μεν εις παν τας τς αι ω νας ^ε

Ὁ εἰρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὀσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς, Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι· σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν. Ἦχος ^Δ Δι-θ

Π ρε σβει αις των μαρ τυ ρων σθ ^Δ Χρι στε ο Θε ος

α να παυσον ^Δ τας ψυ χας των δσ λων σθ ^Δ

Ε λ πια Μαρ τυ ρων χο ρος ε νευρω σε ^ε και προς την

σην α γα πην δι α πυ ρως ε πτε ρω σε ^ν των μελ λο ντων

τς τοις προ τυ πω σα σα ^Δ την μη σα λευ ο με νην ο

ντως α να παυσιν ης τς με τα στα ντας Α γα θε τυ χειν

α ξι ω ω σον ^ε

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον

ται ^Δ

Λ αμ πρὰσ και θει ἀσ τυ χειν ελ λαμψε ως ^θ της σης Χρι

στε τῆς πι στει με τα σταν τας ευ δο κησον ^ν την εν κολποις

Α βρα αμ α να παυ σιν ^Δ μο νος ως ε λε η μων τῶ

τοις δω ρῶ μενος και της αι ω νι ὀ α ξι ων μα κα

ρι ο τη η τος ^θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^Δ

Ο ων τη φυ σει χρη στος και ευσ πλαγχνος ^θ και θε

λη της ε λε ὄς ευσπλαγχνι ἀσ η α βυσσος ^ν ως εκ

το πῶ τῶ τῶ της κα κω σε ως ^Δ και σκι ἀσ τῶ θα

να τῶ Σω τερ με τε στη σασ ε θα κα τα λαμ πει σῶ το

φως τῶ τῶς κα τα τα ἀ ξον ^θ

Θεοτοχίον.

Κ αι νυν και α ει ^Δ και εις τῶς αι ω νας των αι

ω νων α μην ^Δ

Σ κη νην α γι αν Α γνη γι νωσκομεν ^θ και κι βω

τον και πλα κα σε τσ νο μητης χα ρι τος ^v δι α σθ γαρ
α φε σις δε δω ρη ται ^Δ τοις δε δι και ω με νοις δι
α τσ αι μα τος ^Δ τσ σω μα τω θεν τος εκ της σης γα
στρος Πα να μω ω με ^ε

Ὁ εἰρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν. Ἦχος π̣^α

Η ε ον ανθρωποις ι δειν α δυ να τον ^ε ον ου τολ
μα Α γγε λων α τε νι σαι τα τα γ μα τα ^v δι α σου δε
Παν α γνε ω ρα θη βρο τοις ^Δ Λο γος σε σαρκω με νος
ον με γα λυ νον τες συν ταις ου ρα νι αις σρα τι αις ^Δ
σε μα κα ρι ζο ο με ε εν ^Δ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς

ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Ἦχος πλ. β. Γα ρ

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο
νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη
μι ρο γε α να παυσον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δα
λω ων σε εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το
ποι η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων

Δόξα. Τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ.

Ε ν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το ποι η
τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σ ε και τει χος και λι με να ε χο μεν και πρε σβυν
ευ προ σδε κτον προς ον ε τε κες Θε ον Θε ο το ο κε
α νυμ φευτε των πι στων η σω τη ρι α α α α

*Ὁ διάκονος τὴν ἔκτενῃ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...*

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὰ τροπάρια. ᾠχος δ΄.

ᾠχος λτος Βου ς

Μ^{Β8} ε τα πνευ μα α των δι και αι ων τε τε λει
ω με ε νων τας ψυ χας των δσ λωνσ8 Σω ω τερ α να
παυ σον φυ λατ των αυ τας εις την μα κα ρι αν ζω
ην την πα ρα σοι φι λανθρω πε

Ε^{Β8} ις την κα τα παυ σιν σ8 Κυ ρι ε ο που
πα αντες οι α γι οι σ8 α να παυ ο νται α να πα
αυ σον και τας ψυ χας των δσ λωνσ8 ο τι μο νος υ
παρχεις α θα νατος

Δ^{Β8} ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Σ^{Β8} υ ει ο Θε ος ημων ο κα τα βασ εις α
α δην και τας ο δυ νας λυ υ σας των πε πε δη
με ε νων αυ τος και τας ψυ χας των δσ λωνσ8 Σω ω
τερ α να παυ σον

Κ^{Β8} αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των

αι ω νων α μην ^ε_{7x}

Η ^{B8}μο νη α γνη και α χρα ντος Παρ θε ε νος ^ε_{7x} η

^{Πα}θε ον α σπο ρως κυ η σα α σα ^{B8} ⁹πρε σβευ ε υ περ τσ

σω θη ναι τας ψυ χας των ^{7x} δσ λων σσ σ σ σ σ ^ε_{7x}

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικοιμημένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς:

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, [καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...] ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξη τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν:

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων

Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός...

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν...

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

[Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Λυχνικοῦ, ποιοῦμεν ἐν τῷ Νάρθηκι Παννυχίδα ὑπὲρ τῶν Κεκοιμημένων, ἐν ᾗ ψάλλομεν τὸν Νεκρώσιμον Κανόνα τοῦ τῆς Ἑβδομάδος τυχόντος Ἦχου.]

* * * * *